

ការនិយមចូលចិត្តបរិភោគ ដោយយោងទៅលើរសជាតិ និង សារធាតុផ្សេងៗសម្រាប់ ទ្រទ្រង់រាងកាយដូចក្នុងតារាងអាហាររូបត្ថម្ភ ។ តារាងអាហាររូបត្ថម្ភក្នុងទំព័រ ១០០ ក្រាម បរិភោគបាន.

១០០ផ្ទៃដុំ	ទឹក	ថាមពល	ប្រូតេអ៊ីន	ប្រេង	វីតាមីន B	វីតាមីន C	Ca	Fe
ខ្នាត	ក្រាម	គីឡូ	ក្រាម	ក្រាម	មីលីក្រាម	មីលីក្រាម	មីលីក្រាម	មីលីក្រាម
បរិភោគបាន	៩៥	៣.៣	០.២	០.២	០.០៤	១	១១	៧.៩

II. បច្ចេកទេសដាំដុះ:

១. ការជ្រើសរើសពូជ

នៅក្នុងការដាំដុះពូជជាកត្តាសំខាន់យ៉ាងចំបងជាងគេ ហើយមានជាច្រើន ប្រភេទមានពូជស្រាល កណ្តាល និងធ្ងន់ ពូជទាំងនេះមិនអាចសមស្របក្នុងការដាំ ដុះគ្រប់តំបន់នោះឡើយ មានពូជខ្លះសមស្របនឹងអាកាសធាតុ ត្រជាក់ ពូជខ្លះសម ស្រប និងអាកាសធាតុក្តៅ ហើយសុទ្ធសឹងជាពូជកូនកាត់ Hybrid F1 មិនអាចយក គ្រាប់មក ទុកពូជបន្តបានឡើយ ព្រោះវាត្រូវបានផលិតដោយក្រុមហ៊ុនជាច្រើនលើ ពិភពលោក ។

ប៉ុន្តែក្នុងនោះពូជដែល ផលិត ដោយក្រុមហ៊ុន នៅតំបន់អាស៊ី ដូចជាជប៉ុន តៃវ៉ាន់ ចិន ថៃ វៀតណាម ភាគច្រើនអាចដុះល្អសំល្អក្នុងប្រទេស កម្ពុជាយើង ដោយឡែកពូជប្រពៃណី

(((๐)))

ដំណាំ ទ្រីឡីក

Watermelon

I. ស្ថានភាពទូទៅ

មានដំណាំយកផ្លែជាច្រើនប្រភេទដែលត្រូវស្ថិតនៅក្នុងក្រុមបន្លែផង និង ជា ដំណាំហូបផ្លែផងដែរ ដូចជា ដំណាំឌីឡីកជាដើម វាត្រូវបានគេបរិភោគផ្លែខ្លីៗ ក្នុង តំបន់ប្រទេសក្រីក្រមួយចំនួន ដែលមិនសំបូរបន្លែ ប៉ុន្តែដោយ ឡែកប្រទេសភាគច្រើន គេតែងតែបរិភោគផ្លែទុំជាបង្អែម ហើយមានប្រជាប្រិយភាពយ៉ាងខ្លាំង ស្ទើរពេញ ពិភពលោក ។

(((๐)))

មានបន្ទុកខ្យល់គ្រប់គ្រាន់ ។ ក្រោយពី ភ្នួរ និង រាស់រួចហើយត្រូវលើករង ដោយនង្គ័លគោ ត្រាក់ទ័រ គោយន្ត ឬ ដោយចបឱ្យមាន ទទឹងរង ១.៥ ម កំពស់រង ២៥-៣០ សង់ទីម៉ែត្រ បន្ទាប់ មកយកជីធម្មជាតិ ឬជីកំប៉ុស្តិ៍មកដាក់

ចំណុលរង ដោយ ប្រើ១៨-២០តោន និងជី ១៥ .១៥ .១៥ ចំនួន ២០០គក្រ លើផ្ទៃ ដី ១ ហត ក្រោយមកពូនរងលប់ដីឱ្យ ជិតកៀរអោយស្មើ ហើយគ្របចំបើងឬគ្រប កៅស៊ូ (កៅស៊ូសម្រាប់គ្របដីដាំដំណាំ) ឱ្យជិតទើបធ្វើការដាំដុះបាន ។

៣.ការដាំដុះ:

គេអាចដាំដុះស្ទើរពេញ១ឆ្នាំ ប៉ុន្តែសំខាន់បំផុតគឺវាអាស្រ័យទៅតាមតំបន់ តំបន់វាលរាប និងមាត់ទន្លេបា សាក់ មេគង្គ និងទន្លេសាបគេអាចដាំពីខែតុលា វិច្ឆិកា ធ្នូ និង មករា និងប្រមូលផលនៅខែធ្នូ ខែ មករា និងកុម្ភៈ ។ ប៉ុន្តែចំពោះតំបន់ខ្ពង់រាបនិង តំបន់ភ្នំគេអាចដាំពីខែឧសភា មិថុនា កក្កដា សីហា កញ្ញា និង ខែ តុលា ។ ការជ្រើសរដូវ កាល គឺសំដៅទៅលើលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ វាអាចដុះលូតលាស់ចន្លោះពី ១៥ °C ទៅ ៣៥ °C ។ សីតុណ្ហភាពសំរាប់ដំណុះល្អ ២០-២២ °C ដំណាក់កាលចេញផ្កា ២៤ °C ទៅ ២៧ °C វគ្គទុំ ២៧-៣០ °C ពេលយប់យូរសីតុណ្ហភាព ២០-២៤ °C និងពេលថ្ងៃ ២៥ ៣០ °C អាចធ្វើអោយវាទុំក្រហមល្អ ជាតិស្ករច្រើន វាត្រូវការទឹកភ្លៀងក្នុងដំណាក់

ដែលធ្លាប់បានដាំដុះនៅក្នុងតំបន់ជុំវិញទន្លេសាប មុនសម័យសង្គ្រាមត្រូវផុតពូជទាំង ស្រុងជាពិសេសនៅតំបន់ព្រំប្រទល់ ខេត្តកំពង់ធំ និងខេត្តសៀមរាប (កំពង់ឃ្លាំង ដំដែក កំពង់ចិន វាលក្រោម) ។ វិធីសាស្ត្រក្នុងការជ្រើសរើសពូជមាន : ត្រូវយល់ដឹង ពីប្រភពថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំផលិត ភាពសុទ្ធ អាយុកាលលូតលាស់ជាពិសេសគឺពូជដែលបាន ណែនាំអោយប្រើប្រាស់ ។

២.ការជ្រើសរើស និងរៀបចំដី

- ការជ្រើសរើសដី : ដើម្បីអោយការដាំដុះទទួលបានជោគជ័យល្អ គេត្រូវ ជ្រើសរើសដីដោយផ្អែក តាមលក្ខខណ្ឌ ដូចតទៅ: ប្រភេទដីល្បួបដីល្បាយខ្សាច់ ដី ក្រហមជើងភ្នំ ដីខ្មៅខ្ពង់រាប ដែលមានជីជាតិល្អ ស្រទាប់ ដាំដុះជ្រៅជាបទឹកបាន រហ័ស ដែលមាន PH ពី ៥-៦.៨ ជាមធ្យម ជាពិសេសគឺមិនត្រូវយកដីដែលដាំដំណាំ អំបូរ ត្រសក់ ននោង ល្ពៅ ម្រះ ឃ្លោក ពីរដូវមុន មកដាំឱ្យឡើយ ហើយម្យ៉ាង ទៀតវាមិនឆ្លើយតបទៅលើប្រភេទ ដីឥដ្ឋខ្លាំងឡើយ ដែលហៅថា Clay Soil ។

- ការរៀបចំដី: ដំបូងត្រូវរាស់យកកាកសំណល់ផ្សេងៗ និង ស្មៅចង្រៃចេញ ពីចំការអោយស្អាត បន្ទាប់មកភ្នួរដី ហាលឱ្យបានយូរថ្ងៃធ្វើអោយដីស្ងួតសំលាប់ពពួក សត្វល្អិត និងកត្តាចង្រៃផ្សេងៗ ក្រោយមក រាស់បំបែកដីអោយល្អិត និងកៀរ ឱ្យស្មើ ។ ការភ្នួរ និង រាស់ត្រូវធ្វើឡើងឱ្យបានចំនួន ២-៣ ដងធ្វើអោយដីធ្ងរ

ហើយយកទៅតំរៀប នៅកណ្តាលវាលគ្របចំបើងស្ងួត បន្ទាប់មកស្រោចទឹកអោយជោគព្រឹក ល្ងាច ។ ៤៨ ម៉ោងក្រោយមកយកចំបើងនោះ ចេញ បន្ទាប់មកទៀត រយៈពេល៤ថ្ងៃ គេស្រោចសូលុយស្យុង Captan . zineb.

Maneb. Mancozeb or Benomyl លាយកំរិត ១០គក្រ

និងថ្នាំពុលប្រភេទ Dimethoad ១០ CC លាយទឹក ១៥

លីត្រ ទើបអាចយកទៅដាំបានគេដាំមិនឱ្យលើសពី ៤-ថ្ងៃ ក្រោយបណ្តុះឡើយ គឺឱ្យមានស្លឹក Decotyledon ២ ធម្មតា ។ ១ហតគេប្រើគ្រាប់ពូជ ២-៣ គក្រ ។

៤.ការស្រោចស្រព

ដំណាំនេះត្រូវការទឹកជាមធ្យមចាប់ពីពេលវាដុះរហូតដល់វាចេញផ្កាឈ្មោល តែក្រោយពីឱ្យមានក្តីបវា ត្រូវការទឹកកាន់តែខ្លាំង រហូតដល់ពេលផ្លែចាប់ផ្តើម ដាក់ជាតិស្ករ ។ គេអាចស្រោចរៀងរាល់ថ្ងៃរឺ២ ថ្ងៃម្តង ទៅតាម ប្រភេទដី និងអាកាស ធាតុ ។ ប៉ុន្តែវាអាចរស់ដោយសារទឹកភ្លៀង ឬសំណើមដីប្រមាណ ៧០-៨០% ។ ចំពោះ ការ ដាំលើដីល្បាប់ ល្បាយខ្សាច់តាមមាត់ទន្លេគេដាំមិនប្រើប្រពន្ធស្រោចស្រពឡើយ ភាគច្រើនប្រើប្រាស់សំណើមក្នុងដី ជាធម្មជាតិ និងសំណើមបរិយាកាស រហូតដល់ឱ្យកំរិតបានប្រមូលផលនោះទើបគេបន្ថយការស្រោចទឹក ។

៥.ការជ្រុំជ្រោយដី

ប្រយោជន៍នៃការជ្រុំជ្រោយដី គឺធ្វើអោយដីធូរ បន្ថយការដុះស្មៅ សំរួលដល់

កាលលូតលាស់ រយៈពេល៣ខែ ចំនួន ១២០-១៨០មម ជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ១២០០មម និងសំណើមបរិយាកាស ៥០%ជាមធ្យម ។ គេអាចដាំឱ្យក្តី តាមច្រើនវិធី អាស្រ័យទៅតាមតំបន់ ដាំដុះគឺដាំដោយគ្រាប់ផ្ទាល់និងដាំដោយ កូនបណ្តុះ ។

ក. ការដាំដោយគ្រាប់ផ្ទាល់ : មុនពេលដាំ គេត្រូវយកគ្រាប់ពូជទៅហាលថ្ងៃ រយៈពេល២ម៉ោង បន្ទាប់មក យកគ្រាប់ពូជទៅត្រាំជាមួយសូលុយស្យុង Captan៥០% wp រយៈពេល ២៥-៣០ នាទី ឬគេអាចយក Captan ២,៥-៣ ក្រាម លាយជាមួយ គ្រាប់ពូជទំងន់ ១គក្រ ទើបយកទៅដាំ ។ មុនដាំគេកាប់រណ្តៅនៅលើរងចន្លោះ ១ម ជំរៅរណ្តៅ ៧-៨សម បន្ទាប់មកថ្នាំប្រភេទFuradan 3^H ចំនួន១០គក្រ១ ហត ដាក់ បាតរណ្តៅ បន្ទាប់មកទើបដាំ ១រណ្តៅ ២-៣ គ្រាប់ ហើយគ្របកំទេចចំបើងស្ងួតពីលើ ទើបស្រោចទឹកតាមក្រោយមួយថ្ងៃពីរលើក ។

ខ. ការដាំដុះដោយកូនបណ្តុះ : ក្រោយពីយកគ្រាប់ពូជទៅត្រាំ និង សូលុយស្យុង Captan រួចមកគេយកទៅបណ្តុះក្នុងកន្លែងស្លឹក ត្នោត ស្បែងកៅស៊ូដែលច្រកបំពេញ ដីដែលបានផ្សំជាមួយដីជាតិ ៥ % កំប៉ុស្តិ៍ ៣ភាគ ដីខ្សាច់ ១ ភាគ និងអង្កាច់ ១ភាគ លាយបញ្ចូលគ្នា ហើយដាក់គ្រាប់ពូជ ២-៣គ្រាប់ ក្នុងមួយកន្លែង

១៥ក្រាម លាយទឹក ២០លីត្រ ស្រោចចំគុម្ព ហើយស្រោចទឹក លាងតាមក្រោយ ក្នុង១ហត អាចប្រើជីអស់ចំនួន ៣៥-៤០ គក្រ ។

- ការដាក់បំប៉នលើកទី២: នៅក្នុងវគ្គនេះវាត្រូវការសារធាតុទាំងបីមុខគឺ អាសូត(N) ផូស្វ័រ(P) និងប៉ូ តាស្យូម (K ដូចនេះគេត្រូវយកជី ១៥ ១៥ ១៥ ចំនួន ២៥-៣០ ក្រាម ក្រោយពីដាំបានរយៈពេល ២០-២៥ថ្ងៃ ដោយដាក់ជុំវិញគល់ហើយ កាយដីលប់ឱ្យជិតនិងស្រោចទឹកឱ្យជោគក្នុង១ហតអាចប្រើ ២០០-២៥០គក្រ ។

-ការដាក់បំប៉នលើកទី៣: នៅក្នុងវគ្គចុងក្រោយនេះគេតែងតែដាក់ជី២ប្រភេទ រួមគ្នា គឺជីអ៊ុយរ៉េ និង ជី ប៉ូតាស្យូម ដើម្បីអោយឪឡឹកទុំក្រហមហើយមានរសជាតិ ផ្អែម ។ ចំនួនជីអ៊ុយរ៉េពី ៤៥-៥០គក្រ ជី K_2O = ៥០% ចំនួន ៤៥-៥០ គក្រ លាយ បញ្ចូលគ្នា ហើយដាក់លើផ្ទៃដី ១ហត ក្រោយពីឪឡឹកផ្លែធំ (តាមប្រភេទពូជ) មុន ប្រមូលផលពី ១៥-២៥ថ្ងៃ ។

បន្ទុកខ្យល់ចេញចូលបានល្អ ធ្វើអោយដីរក្សាសំណើមបានយូរ បង្កអោយសារធាតុ រលួយបានលឿន ឬសឪឡឹកលូតលាស់ល្អ ស្រូបយកជីជាតិ បានរហ័សទៅចិញ្ចឹម សរីរាង្គ ។ របៀបជ្រុំជ្រោយដី គឺគេជ្រុំឱ្យផុសដីពេញផ្ទៃរង ហើយពូសលប់គល់ឪឡឹក អោយ ជិតរយៈពេល ១៥-១៨ថ្ងៃ ក្រោយដាំ ។ ក្រោយពីជ្រុំហើយត្រូវកាត់ស្លឹក និង ខ្លែងដែលដុះពីថ្នាំងទី ១-២-៣ចេញបន្ទាប់មកកប់ទងឪឡឹកទៅក្នុងដី ដើម្បី អោយឫសថ្មីដុះចេញពីថ្នាំងទាំងនោះ ជំនួយដល់ការដុះលូតលាស់បន្ថែមទៀត ។

៦.ការដាក់ជីបំប៉ន

ឪឡឹកក៏ដូចជាដំណាំឯទៀតដែរ វាទាមទារអោយមានការ ផ្តល់ជីអោយបាន គ្រប់គ្រាន់ទៅតាមតំរូវការ របស់វាក្នុងវគ្គនីមួយៗ ដូចនេះគេចែកចេញការដាក់បំប៉នម ជីចំនួន ៣ លើកដូចតទៅ :

- ការស្រោចបំប៉នលើកទី១: នៅក្នុងវគ្គនេះឪឡឹកត្រូវការសារធាតុអាសូត (N) ច្រើនជាងគេ ក្នុងកំឡុង ១០ថ្ងៃ ក្រោយដាំ ដូចនេះត្រូវយកជីអ៊ុយរ៉េ ចំនួន

២. ក្រុមជំងឺបង្កដោយមេរោគផ្សិត : មានជំងឺផ្សិតជាច្រើនប្រភេទដែល

បំផ្លាញដំណាំឌីឡីក ចាប់ពីវគ្គដុះពន្លក រហូតដល់ពេលប្រមូលផលក្នុងនោះមាន :

- ផ្សិតបង្កដោយរលួយកូន: មានឈ្មោះហៅថា Damping Off បង្កដោយមេរោគបីប្រភេទគឺ Rhizoctonia solani, Pythium spp និង Cercospora spp. តែងតែធ្វើអោយរលួយគល់កូនឌីឡីកក្នុងកំឡុងអាយុកាលពី ៥-១០ថ្ងៃ ។

- ជំងឺបង្កឱ្យពុកបួស: មានឈ្មោះហៅថា Fusarium Wilt វាបង្កដោយមេរោគ Fusarium Oxysporum fsp.neveum ។ គេសង្កេតឃើញកើតជាញឹកញាប់នៅរដូវក្តៅសើម នៅក្នុងវគ្គកំពុងបន្តពូជ ធ្វើអោយ ពុករលួយដើម ហើយស្រពោនលែងលូតលាស់បន្ត ។

- ផ្សិតបង្កដោយមានប្រជ្រុយស្លឹក : មានឈ្មោះហៅថា Alternaria leaf spot វាបង្កឡើងដោយមេរោគឈ្មោះ Alternaria cucumerina ជាពិសេសនៅក្នុងវគ្គជិតប្រមូលផល ធ្វើឱ្យលេចឡើងនូវស្នាមអុចៗ ដូចប្រជ្រុយពណ៌ត្នោតភ្លឺពេញផ្ទៃស្លឹកបន្ទាប់មកស្លឹកនោះនឹងស្ងួត ធ្វើឱ្យ

- ជំងឺខ្លៅស្លឹកនិងដើម : មានឈ្មោះហៅ

III. សំព័ទ្ធជាមី និងវិវាទការពារ

ឌីឡីកតែងទទួលរងនូវជំងឺជាច្រើន ប្រភេទដែលបង្កឡើងដោយមេរោគ ៣ ក្រុមធំៗ គឺក្រុមបង្កដោយ វីរុស ផ្សិត និងបាក់តេរី ។

១. ក្រុមជំងឺបង្កដោយវីរុស: វីរុសដែលតែងតែកើតលើដំណាំឌីឡីកមានពីរប្រភេទដែលសំខាន់គឺ:

- វីរុសបង្កឱ្យរូញត្រួយ : មានឈ្មោះហៅថា Papaya Ring Spot Virus គេតែងសង្កេតឃើញ ត្រួយខ្លីៗ របស់ឌីឡីករូញហើយងើបទងឡើងលើ ស្លឹកដែលលូតលាស់ចេញមករូញក្រញាញ់ ជាពិសេសនៅក្នុង វគ្គកំពុងចេញផ្កា និងផ្លែខ្លីៗ ធ្វើឱ្យថយចុះនូវការបន្តពូជផ្លែមិនរីកធំធាត់បាន ហើយផ្លែទុំគ្មានរសជាតិ ផ្លែបាត់បង់ ទិន្នផលយ៉ាងច្រើន..... ។

- វីរុសបង្កអោយរូញស្លឹក: មានឈ្មោះហៅថា Watermelon Mosaic គេសង្កេតឃើញស្លឹកឌីឡីកប្រែពណ៌ពីបៃតងទៅបៃតងចាស់ ហើយក្រាស់បន្ទាប់មករូញស្លឹកក្តោបចុះមកក្រោម នៅក្នុងវគ្គចេញផ្លែ ធ្វើអោយផ្លែ ប្រែប្រួលទំរង់ទៅជាក្រិន លែងរីកលូតលាស់ សំបករឹង ពន្យាពេលទុំ ហើយគ្មានរសជាតិ បាត់បង់ទិន្នផលយ៉ាងច្រើនកាលណារងការបំផ្លាញ ដោយជំងឺនេះ ។ ជំងឺទាំងពីរប្រភេទនេះតែងតែបង្កឡើងដោយចៃពិប្រភេទគឺ ចៃខ្មៅ និង ចៃបៃតង។ ដើម្បីទប់ទល់ទៅ នឹងជំងឺនេះគេប្រើប្រាស់ពូជធន់ទ្រាំ ត្រួតពិនិត្យវគ្គមានចៃអោយបានត្រឹមត្រូវ និង ទាន់ពេលវេលាហើយដកដើមដែលកើតជំងឺយកទៅដុតចោល និងត្រូវប្តូរដីដាំដុះ ។

ទឹក វាជ្រៀតចូលទៅដើមដំណាំជាបណ្តើរៗ ចាប់តាំង ពី ដំណាំដុះលូតលាស់ដំបូង ប៉ុន្តែអាចធ្វើអោយឪឡឹកស្រពោន ហើយក្រៀមស្លឹកមិនអាចលូតលាស់បន្តទៀតបាន នៅ ក្នុងវគ្គពង្រីកផ្លែ ជាពិសេសនៅតំបន់ខ្ពង់រាប និងភ្នំ ។

- បាក់តេរីបង្កអោយខ្លោចស្លឹក :

ឈ្មោះ Bacterial spot ដែលបង្កឡើងដោយមេរោគឈ្មោះ Pseudomonas syringae pv. Lachrymans ជំងឺនេះតែងតែកើតទៅលើស្លឹក ដើម បង្កើតបានជាចំនុចខ្លោចៗ តូចៗ ដូចប្រជ្រុយ ហើយស្ងួត ធ្វើអោយស្លឹកជ្រុះ ឪឡឹកមិនអាចលូតលាស់បានជាពិសេសនៅ ដើមរដូវវស្សា អាកាស ធាតុក្តៅសើម ។ ដើម្បីទប់ទល់នឹងជំងឺទាំងនេះ គេត្រូវបាញ់ ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិតស្លាបរឹង ដែលស៊ីពីដើមៗទៅដើម Cucumberbeetles ប្រើប្រាស់ ពូជធន់ ផ្លាស់ប្តូរដីព្រមទាំងគ្រាប់ពូជដែលគ្មានជាប់មកជាមួយនូវមេរោគ ។ ចំពោះ ជំងឺ Bacterial Spot គេប្រើថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតដែលផ្សំឡើងដោយទង់ដែងអុកស៊ីត Copper ពេលលេចចេញសញ្ញាដំបូង ។

ថា Gummy Stem Blight វាបង្កឡើងដោយមេរោគឈ្មោះ *Dedymella bryoniae* ច្រើន តែកើតនៅរដូវវស្សាធ្វើអោយស្លឹកលេចចេញចំនុចពណ៌ខ្មៅដូចជូងផ្កាងៗ ធំៗព្រមទាំង ដើមដុះផ្សិតខ្លោធ្វើអោយឪឡឹកងាប់ពាក់កណ្តាលដើម ។

-វិធានការការពារនិងកំចាត់: មុននឹងដាំយកគ្រាប់ពូជត្រាំទឹកក្តៅកំដៅ ៥០°C រយៈពេល ១៥-២០នាទី លាងសំអាតគ្រាប់ឱ្យស្អាត និងឧបករណ៍ បណ្តុះត្រូវសម្លាប់ មេរោគជាមុន ក្រោយពីដុះបានរយៈពេល៥-៧ ថ្ងៃ យកថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតដូចជា Zineb Mancozeb, Captan ទំងន់ ២០ ក្រាម លាយទឹក១៥លីត្រ បាញ់ឱ្យជោគ ទៅលើកូន ឪឡឹកខ្លីៗ ត្រូវប្តូរដីក្នុងការដាំដុះ និងជ្រើសរើសរដូវវស្សាឱ្យបានសមស្របពេលលេច ចេញនូវសញ្ញា ត្រូវបន្ថយការស្រោចទឹក និងបំប៉នដីដែលមានសារធាតុអាសូតច្រើន

៣. ក្រុមជំងឺបង្កឡើងដោយបាក់តេរី : បាក់តេរីជាជំងឺមួយដែលឆ្លង និង រីក

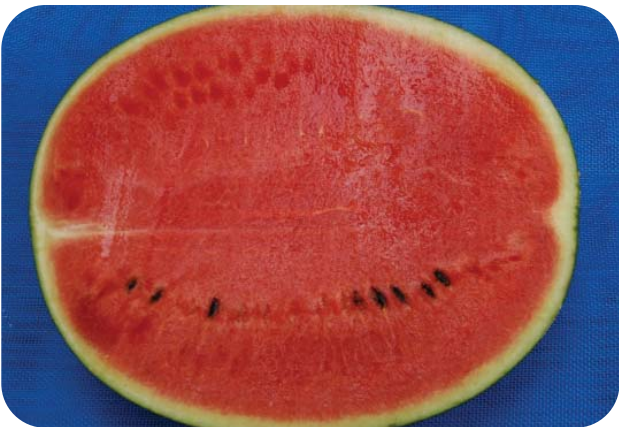
រាលដាលយ៉ាងខ្លាំងព្រមទាំងធ្វើអោយដំណាំខូចខាតជាទំងន់ ។ លើដំណាំឪឡឹកគេ សង្កេតឃើញមានបាក់តេរី ២ប្រភេទដូចតទៅ:

- បាក់តេរីធ្វើអោយស្រពោន : មានឈ្មោះហៅថា Bacterial wilt ដែលបង្ក

ឡើងដោយមេរោគឈ្មោះ *Erwina tracheipila* មេរោគនេះភាគច្រើនរស់នៅក្នុងដី និង

ត្រជាក់មិនត្រូវដាក់ឱ្យ
 ត្រូវកំដៅថ្ងៃឡើយ ធ្វើ
 អោយបាត់បង់សោភ័ណ
 ភាព និងគុណភាព ។
 ប្រភេទពូជ ស្រាល
 មានអាយុពី ៥៥-៦០
 ថ្ងៃ ពូជកណ្តាល ៦៥
 ទៅ ៧៥ថ្ងៃ និងពូជ
 ធ្ងន់ពី ៨០ ទៅ៩០ថ្ងៃ
 ក្រោយដាំហើយទិន្ន
 ផល ជាមធ្យមពី ១៥
 ទៅ ១៧ តោន ១ហត។

V. ការប្រមូលផល

ដោយយោលទៅលើឪឡឹកជា
 ប្រភេទដំណាំ ប្រមូលយកផ្លែទុំពេញ
 លក្ខណៈ នៅនឹងដើម ដូចនេះគេត្រូវ
 សំគាល់ទៅលើ ដៃទាំងពីរអមទងផ្លែ
 កាលណាវាស្ងួត៧០%ពីខាងចុងទៅគល់
 ហើយសំបកនៃផ្លែមានក្រាមម្សៅក្រាស់
 នោះជាអាយុកាលដែលអាចប្រមូលបាន
 ដោយប្រើកាំបិតវិកន្ត្រៃកាត់ ផ្តាច់ទង
 ហើយជញ្ជូនយកទៅរក្សាទុកកន្លែង

